

----- Límits actuals del desenvolupament urbà

Alpicat, 1954. Fotografia del Servei d'Audiovisuals de l'IEI

CRÒNICA D'UN MIL·LENNI

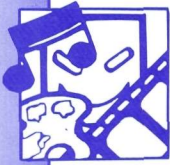
R À D I O
Corbins
 107.1 FM

alpicat ràdio

— 107.9 —

Ràdio Rosselló
107.5 MHz

El món del gravat parlem amb Antoni Pérez Vidal

Neixes a Lleida l'any 1957, curses estudis a l'Escola de Belles Arts de Lleida, assisteixes a diferents cursos monogràfics impartits per reconeguts artistes.

Exposes a Lleida, Burgos, Orense, Ferrol, Madrid, Sitges, Reus, Barcelona, Anglaterra, Cuba, Argentina. L'any 1997 et fou atorgat el primer premi en la Biennal Víctor Ciurana.

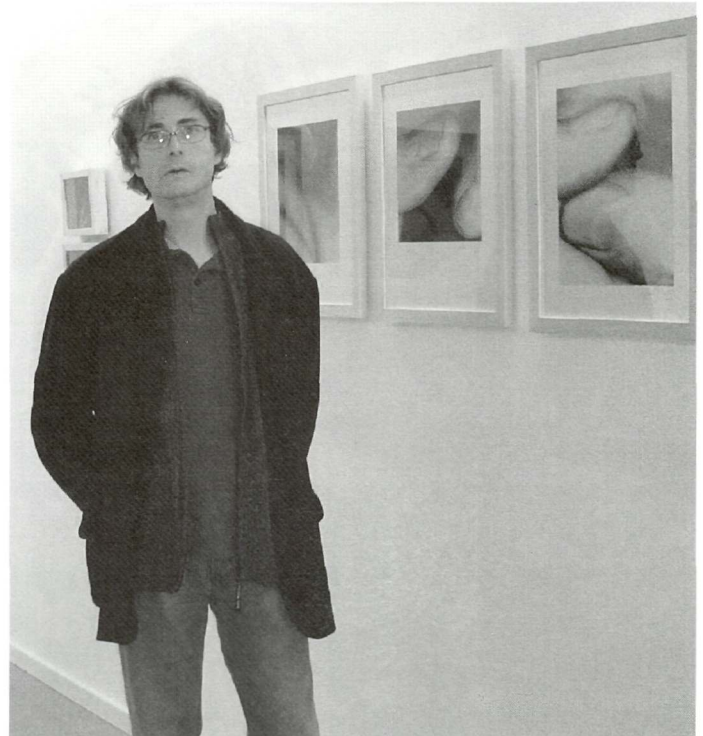
Han dit de la teva obra que és suggestiva, plena de lirisme, d'apunts d'expressió i de moments narratius, que prescindeix de símbols i mites per aprofundir en un cúmul de sensacions.

- Ens pots fer una breu descripció de la teva trajectòria artística? Què et va ficar en el món del gravat?

Des de ben jove sempre he dibuixat. Recordo les hores passades a l'escriptori de la meva habitació dibuixant amb la *plumilla* o el *rotring*. Més tard, quan vaig començar a treballar ho vaig fer en una impremta en la secció de maquetació i disseny on vaig fer algunes il·lustracions. Durant un temps, vaig treballar en la secció de fotogravat d'un diari local. El contacte amb les planxes de zenc i la meva afeció al dibuix em van portar a interessar-me pel gravat artístic. Vaig tenir la sort que la Rosa Siré donés en aquell temps classe de gravat a l'Escola de Belles Arts i m'hi vaig apuntar.

- Has tingut ocasió d'aprendre amb experts com Zachrisson, Yamamoto, Pagliano. Com va ser l'experiència?

En el gravat l'aprenentatge de la tècnica és fonamental i el fet d'aprendre directament dels mestres gravadors amb tota la seva experiència és importantíssim. En aquestes lliçons hi ha petits detalls que no pots trobar en cap llibre.

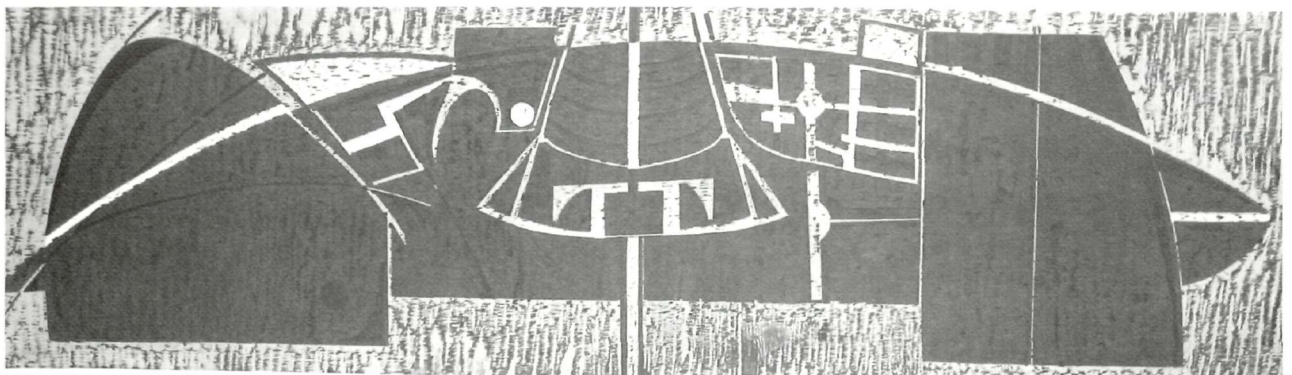
He tingut, a més, la sort d'aprendre amb gent que, en provenir d'altres llocs i cultures, tenen una sensibilitat i una concepció de la vida i l'obra diferent a la nostra. Tot plegat és molt enriquidor.

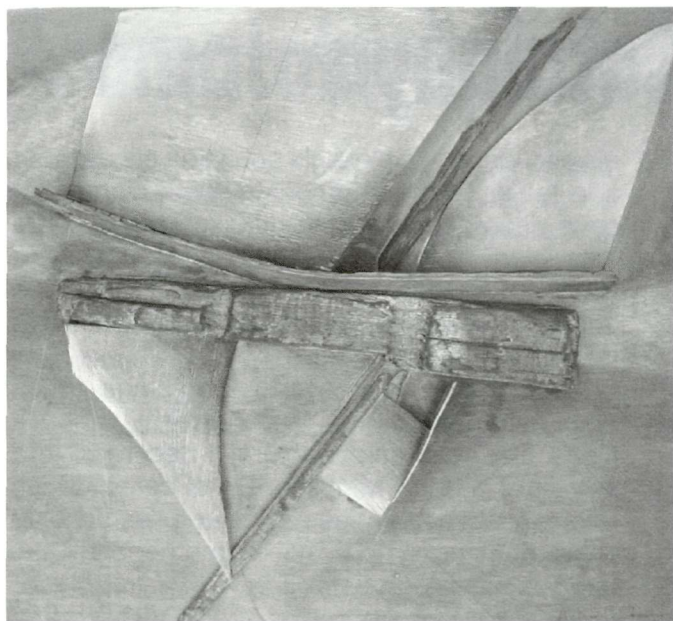
- Quins artistes t'han influït?

És molt difícil parlar d'influències. Hi ha molts artistes l'obra del quals m'agrada; l'obra de Guinovart, la d'en Tàpies, la trobo molt potent i interessant, però no m'han influït, almenys d'una forma conscient. En canvi la meva obra té més sintonia amb l'obra d'artistes com Lucio Muñoz o Antoni Clavé.

- Què diries que expressa la teva obra?

Se'm fa difícil analitzar la meva obra, però jo diria que és temàticament variada i tècnicament eclèctica. Sempre intento transmetre sensacions més que conceptes.

estan sempre en primera línia en les mostres i concursos a nivell internacional.

- Quina valoració en fas de la teva última exposició a cal Talaveró titulada Sota la línia de flotació?

Ens convida a observar el que no és evident?

Ha estat molt positiva. Tenia ganes d'ensenyar l'obra elaborada en el darrer any i havia treballat molt intensament per presentar-hi pintura, escultura i gravat.

Pel que fa a la segona pregunta, he intentat expressar a través del símbol del vaixell els límits entre el món de la realitat o de l'evidència i el de la irrealitat o incertesa. A més del necessari equilibri entre tots dos mons perquè el vaixell suri i pugui viatjar amb qualsevol vent.

- Quina obra no signaries mai?

En gravat, el fet que es puguin realitzar edicions (més d'una còpia) fa que s'hagi de ser especialment íntegre a l'hora de numerar i signar l'obra gràfica. S'ha de ser força rigorós amb les numeracions i els tiratges i mai s'haurien de signar com a obra gràfica reproduccions d'impremta.

- Quines tècniques de gravat et fan gaudir més?

l'expressar-te millor?

El meu aprenentatge, com el de la majoria dels que comencen en el gravat, fou exclusivament en les tècniques tradicionals sobre planxa metàl·lica: aiguafort i aiguatinta. Però va ser a partir de la creació del meu propi taller quan realment se'm van obrir, experimentant, totes les possibilitats reals que ofereix el gravat. Ara de fer uns sis anys, vaig descobrir la xilografia. Fou arran d'una invitació per viatjar i exposar a l'Argentina i en la qual tècnica i format venien prefixats. Era per a mi una tècnica desconeguda ja que al nostre país hi ha molt poca tradició de xilògrafs.

- Com ha anat el teu recent viatge a l'Argentina i com està el món del gravat allí?

Aquest és el tercer viatge a l'Argentina. Mantinc molt bona relació amb un ampli col·lectiu de gravadors argentins que em conviden sovint a exposar. Aquest any he estat invitat a una trobada de gravadors i a donar una conferència sobre el gravat contemporani català a la ciutat de Calilegua a la província de Jujui. És d'envejar que sumida com està Argentina en una profunda crisi destinin diners i mitjans a realitzar trobades artístiques. Exemple a seguir.

Argentina té una llarga tradició xilogràfica (la xilografia és la utilització de fusta per a la confecció del gravat) i els seus representants

- La propera exposició en perspectiva? Què ens pots dir d'uns soldadets de cartró?

Pel que fa a la segona pregunta, un dia, voltant pels antiquaris de la rambla de Ferran, vaig trobar dins d'una capsa un munt de soldadets de cartró de principi de segle XX. Tenen una base de fusta i es mantenen plantats. Devien ser la joguina d'algun nen. Alguns d'ells estaven amputats, rosegats pels ratolins. Això em va fer pensar a treballar la idea de la guerra i les seves conseqüències. És un projecte que tinc a la recambra esperant el moment oportú. Podria ben be ser la propera exposició. No obstant això, en el que estic treballant en aquest moment no és pas obra per a una exposició, sinó per a una fira: Estampa, fira de gravat contemporani que se celebrarà a Madrid el proper mes de novembre.

- Pots imaginar la teva obra dintre de deu anys?

En l'obra de qualsevol autor és important que hi hagi una coherència i una línia de treball que permeti reconèixer l'autor per la seva obra. Per tant, espero que la meua obra no difereixi massa de la línia de treball que segueixo actualment.

- Què et sembla el món del gravat avui?

En els últims anys hi ha hagut una revitalització de l'interès pel gravat. Ha passat de ser una disciplina artística desconeguda i només a l'abast d'especialistes a convertir-se en una tècnica cada cop més popular. Reconeguts artistes contemporanis com Tàpies, Barceló, Subirachs, etc., utilitzen el gravat com una tècnica d'expressió artística.

Per tant, crec que el gravat s'està revitalitzant i gaudeix de bona salut.

Josep Manel Simó Gombau